

לעונות נדרים תורמות תרומה:
אוסטר אם עד שלא בא לעונות נדרים אין תרומות תרומה, ומשבבא
ונקם שלא הביא שני שערות ר' יוזהה אומר תרומות תרומה. ר' יוסי
ככל מזון וננהנכה נג' קמיין ולפ' מזון מלחן וטיקון לוליכי מון דלאין וחוק טיען:

אומרים תרומות עצמן בהט. וב"ה אומרים אין תרומות תרומה:

ה אין תורמן מן הלקט השכחה ומן נאמה נט בפאה ומן החפה. ולא מטעשר ראשון שניטלה תרומתו ולא מטעשר שני והקדש שנפלו. ולא מן החיב על הפטור ולא מן הפטור על החיב. ולא מן התולש על המחבר ולא מן המוכר על הדולש. ולא מן החדש על הישן ולא מן היישן על החדש. ולא מפיורות הארץ על פירות חוץ לארץ. ולא מפיורות

הרצאה על פירות הארץ. ואם תרמו אין תרומותן תרומה:

ה אין יותרין וכו', ולא מטהשר ראשון שיטח וכו', לא מטהשר על ההר. יוציאנו מ' נון כנ' מיטחים וממשיכ' כני נון מיטחים כגן כלכלי של מיטחים בכיוון נון: לא א' מיטחים עגונה ומלטינו ובהרדרה. סעיפים מומוח נונג' ומוטסיה פ' צ' צול' כנ' קווין ס' צ' מה' מיטחים יון קומפלקס פ' פלטום ערונג' ו' מיטחים עגונה ומלטינו.

ן חטשה לא תתרומו ואם תרמו תרומתנו. האלים והשכון והעוזם והטומא ובכלל קרי לא יתרומו ואם תרמו תרומתנו:

פרק א א' המשך לא יתרומו ואם תרמו אין תרומתן תרומה.
החויש והשותה והקטן והתרומות את שאינו שלו. נכרי שתרם
את של ישראל אפילו ברשות אין תרומתו תרומה :

ב בראש המדבר ואינו שומע לא יתרום ואם תרם תזרוםתו חרשה
שברכו בוטכחים בגב' שיאין לא שומע ולא מדבר :

* נז"ה נזכיר כי קבוצת מלחנ'ים כהמגיה נס' גנין כוונת מלחנ'ם ועין זו.

ב ב נפלה אחת מזון לתוכה החולין אונה מזומען. נפלה שניה למוקם אחר איאניה מודמעון. נפלו שתיין למוקם אחד מודמעות כקטנה שבשתיין:

תורמות הראשון שתרמו זה אחר זה, ר' יוסי אומר תרומות ראשן שניהם תרומה, והב"א תרומות הראשון תרומה. ר' יוסי אומר אם תרם הראשון כשרוט אין תרומה

ד' במא דברים אמורים בשלוא דבר. אבל הרשה את בן ביתו או את עבדיו או את שפחתו לתרום תרומותתו תרומה. בטל אם עד שליא רם בטל עניין תרומותתו תרומה ואם משתרום בטל תרומותתו תרומה. הפעלים אין להם רשות לחייב חטא מגרובות שהו בטעמיו את הגת מיר:

ה האומר תרומות הכרוי זה ברכיו ומעשרותיו בתוכו תרומות מעשר זה ברכיו רבי שמעון אומר קרא שם . וחכ"א עד שייאמר בצענו או בדורנו .

אומר האומר עשור מיעשר וה עשי תרומות מעשר עלייו קרא שם :

בצמחייה דוגמת גזעיו ותנין קיוויניה נבדק פעמיים ממשך שנים אחדות. בדיקות אלה הובילו לחששות כי קיוויניה נזקק למים מושך מהתהום. בדיקות אלו הובילו לחששות כי קיוויניה נזקק למים מושך מהתהום.

ב' המקדים תרומה לבכורים מערש ראשון לתרומה ומ"ש לראשון ע"פ
שהוא עבר בלא תעשה מה שעשיה עשו שנא' מלאיתך ורמעך לא זהה:

וות . כל מקום שיש כהן תורם מן היפה ובב' מקום שאין כהן תירם מן המתקיים . רבינו יונה אמר לעולם הוא תורם מן היפה :

פְּנִים אֲחוֹתָם קַשְׁוֹרֶת גְּדוֹלָה זָמָן וְאַמְּתָרָה וְעַמְּבָדָה כְּבוֹדָה וְעַזְמָה
וְיְחִוּרוֹ וְיִתְרוֹם. הַתְּרוֹם חֲבֵית שֶׁל יְין וְנַמְצָאת שֶׁל חָמָץ. אֲםָם

ידוע שהיתה של חוטין עד שלא תרמה איננה תרומה. אם משתמש החמייצה הרי זו תרומה. אם ספק תרומה וחזרו ויתרומם. הראשונה אינה

ו' בשלשה פרקים מישערין את הכלכללה בעבירות ובטיפוח ובאצגען הקין. המוניה משובח והמודד משובח טמנו השוקל משובח בשלשת:

1. הרכונה טרונה. פ' מן מניות מילוד וgas צורו מילוד לנו גרען חיל סדרי מזינה מוגנה ממעט.
2. כיון כיוטאנע גז גומי מזינה מן סטוס מילוד. פ' וזה כארוס מילוד לח' גראע. אגיד ניטס.

ונגדו זה לא בראן משלו, אך גם מעתה מארך ימי מה שכתוב בז'ילט ונטה כה:
וז ר' א"ר תרומה עליה באחר ר' יוחשע אמר במתא וועוד וזה
אין לו שיעור ר' וויסי בן מלולם אמר וועוד קב' למאה סאה שרות למדת:
וז ר' א"ר אסיד כת' וכו' וככל' ק"ה וטסן ק"ג כל' ק"ג כמה פמיטי: ט' דל'
ט' ר' א"ר אסיד כת': לאו ומש' גינון טול ק' נעל' נעל' נעל' קה' קה' קה' מזוזין:
ח' רב' יוחשע אמר תאיים שhortות מעילות את הלבנות לבנות מעילות
את השhortות. ענלי דבלה הנגידים מעילים את הקטנים והקטנים מעילים
את הנגידים. העגולים מעילים את המלבנים והמלבנים מעילים את העגולים
רב' אליעזר אמר והוא ר' אמר ביזוע מה נפלת אין מעילות זו ואת זו
אשכנז ע"ה: **ר' יוחשע** אמר ביזוע מה נפלת אין מעילות זו ואת זו

הנ"ל דינלאם כו' כמהוים טענין כי קתניות נמתק וקווים מעין ה' הנגדוים מען ומטר קלט עיגולו נסוט בזווית קדמית מטה ימינו בזווית גבורה ימינו. נסוב בזווית קדמית מטה ימינו בזווית גבורה ימינו.

אם בצד חמשים תנאים שחוירות והמשיכם לבנות נפה שחורה אסירות והלבנות מותירות נפה לבנה לבנות אסירות וחוירות מותירות בשיינו ידוע מה נפה מעלה זו את זו . וכן רבינו אליעזר מחמד ורבינו יהושע מלבל :

שׁוֹהֵא רָאשׁוֹת . וּמַעֲשֵׂר רָאשׁוֹן לְשָׁנוֹ שִׁישׁ בּוֹ רָאשִׁית : זֶה קְרֵי תְּרוּתָה . קְרֹם גַּם מִצְחָה אֲלָמָּה קְרִיבָה הַגָּם דְּקִמָּה מִלְּלָמִידָה כְּרִימָה כֵּן :

ח. המתבונן לומר תרומה ואמר מעשר מעשר ואמר תרומה עוליה ואמר שלמים שלמים ואמר עולה שאין נכנש לביתך זה ואמר להה שאני נהנה להה ואמר להה לא אמר כלום עד שייהו פיז ולבו שווין :

ח. המתבונן לומר תרומה כי עולה כי שאני נכנש עד . ממי לנו ג' אדרת קוזה והלמה והלון וממכנש צבושים מפסח צב שעון וכט בער בער עד דבר תרגב כט חיקון ומלוח נכנש נכנש דמי גל היל נלודים וטוך נמכוון פט השון וטוך פט כט דמי דמי קיינון וטוך דמי פטן וטוך דמי כלגע נטומת וקריטס דמי קיינון מטכ' צבונון גל ממי נלודים עד פט יוטו נטכ' :

פרק ד העממי מקצת חומרה ומעשרות מוציא מפניהם תרומה
עליו אבל לא למקום אשר ר' טair אמר אף מוציא הוא

ג שיעור תרומה עין יפה א' מארכבים ב'ש אומרים משלשים והכינויים מהמשיים והרעה מששים . תרם ועלה בידו אחד מששים תרומה ואין צריך להרום חור וחסוף חיב בעמישרות . עליה בידו מששים ואחד תרומה וייחזרו יותרומם כמות שהוא למוד במדחה ובמשכלה ובמנין ר' יהודם אומר

שנה אלהו

מִשְׁנָה

ג טאה תרומות טהורות שנפלה למאה הליין טפיאן תעלה ותאכל נקודים או קליות או תלש בכמ"ר פירות או רטחן לעישות כדי שלא יהא במקומו אחד כביצה:

ג. *סאה הירוטה מוחודה שמה הוא וכו' הטלה רגאלט קרייטר. י"ג. מיל"ס ציירלען גויזיגע דרכן מיא נטעין זו דכשען ציעעלן ווון נלען ווון גויזיגע דרכן פיגע ריח מא"ס*

ד סאה תרומה טמא שפלה למאה סאה תרומה טהורת בית שמאי אופרים ובית היל מתרון. אמרו בית היל לובת שבאי הואיל וטהורת אסורה לארום וטמא אסורה לנכנים מה טהור עולה אף טמא תעלה אמרו להם בית שבאי לא אם העלו חלולין והקין המתוין לירום את השטורו תעלת תרומה ההמורה האסורה לירום את התמאו ר' אילעור אומר תירום ותשרפ' וחכמים אומרים אבדה במיועטה:

עשרה מלה נגילה על מילוי קפוא בפיים טווים מזוחה. ואבגדן כל כימל מיטוף :

ה סאה תרומה שנפלה לפאה הגביהה ונפלת למקום אחר רבי אליעזר אומר מברשות רבנן ובאו רב"א אמרת מדרשת אלא לאי בשרבו:

חכמן מטפרק עת מתכוון כל צד גלן מהלון נגידות איהו ג'ילס מנידלאן הוא :
ו' סאה הרומה שנטולת לפחות מטהה ונדטוו וונפל מן המדורע למקומו
אחר רבי אליעזר אומר מרדעת כתרונה וודאי וחכמים אמרוים אי'
המודרע מרדען אלא לפ' החובן ואין המדורע מוחשין אלא לפ' השברן :
ואין התיים שאובוי פוטליין את הטקה אלא לפ' החובן :

אחותה הרוי זו מותרת עד שתרבה תרומה על החולין:
עד שירבה תרומה ליה החולין. ספוג גמאל סון צו פון ארכן וו' לא כוכב:

ח טאהת תרומה שנפלה למאה ולא הספק להנבייה עד שנפלה אחריה הרוי זו אכורה ורבי שמعون מתייר :

ט טאהת חרומה וכו' ר' ש' מתייר. יוציאו נבזבז ורכט מלויין קלמכת ממדעם

ט' פאה תרומה שנפלה ממאה ומתרן ופהתו בשם שפתחו החולין כנ' וועל דכל טענוד נקיס למאיס דמי ומי גומטא למיל וסכלו לאכ"ז ט"ג :

ט' פאה תרומה שנפלה ממאה ומתרן ופהתו בשם שפתחו החולין כנ' פחתה התווצה ומורר . פאה תרומה שנפלה לפחטה ממאה ומתרן וחותרו בשם שחתתו החולין כה' חותותה התווצה ואמר . אם יוזע שהחותרים של חולין יפות משל תרומה מותר . סאה חרונה שנפלה לפחטו

מבחן ואחר כן נפל שם הרולן אם ישנו מותר ואם מOID אסור:

יב שתי קופות ושתי מגוונות שנפלה סאה תרומה לתוך אחת מהם ואין יוציא לאיזה מהן נפלת מטלעת זו את זו רבי שמעון אומר אףלו הם בשתי עיירות מטלעות זו את זו:

יב שמי קופות וכו'. נמסחנה מין כי קופות נמי עליות וכו' מגוונות נפלות וכו' פליטת פלט וספסת ניכזבמן מה אין מגוונות לקופות קופות דרכן נפסות מגוונות חוץ וזה נפסחת:

יג יג אמר רבי יוסי טיעשה בא לפניו ר' ע' בחמשים אגורות של וירק שנפלה אמרת מהן תחובן ח齊ה תרומה ואמרתני לפניו תעלה לא שהתרומה תעלה

פרק ה טאה תרומה טמאה שנפלת לפוחות ממאה חולין או למשער ראשון או למשער שני או להקדש בין טמאין בין טהורין יركבו ואם טהורה ויהתה אותה הסאה ימכרו לכוהנים בדמי תרומה חוץ מדמי אותה סאה ואם למשער ראשון נפלת קרא שם לתרומות טיעשר תחולין יאכלו נקודים או קליות או ילושו בת פירות או יתחלקו לעיסות כדי שלא יהא במקום א' בכיבעה:

ב סאה תרומה טמאה שנפלה לתרן מאה חולין שחוריין רבי אליעזר אמר תיומן והשוו שאנוי אופר סאה שנפלה הדא סאה שעילתה וחכמים ואוטרים העלה ותכל נקדמים או קלוות או תלוש בת פירות או תחלה

ב' סאה תרומה טמאה שפלה לסאה חילן טהרין א"א חרום ותשוף וכו'. יונזמי לי טמי.

፲፻፭፻

שנה אלין

ן חמשורת של יין אפורה משומן גליי רביה נחמייה מטייר :

רבי אליעזר אמר בר ברכ וטמא לא יטמאם בירנו;
ר' יהושע שם יבלום מהן רכיבות בטוהר יציל ואם לאו
ר' חייא אמר בר ברכ וטמא לא יטמאם בירנו;

פרק ט א הורע החומה שנוגן יופך ומווייד יקיים . אם הביאה שליש בין שונג לבין מווייד יקיים . ומשתנו מווייד יופך :

אמר לו רבי עקיבא אם כן לא ילקטו אלא מהורים :

בְּחִיבַת וּפִי. הָנֶן נְהִיָּה כֵּן מִזְמָרָת עַנִּי וְיִשְׂרָאֵל וְעַנִּי כְּהָנוּם נְטוּלִין וְעַנִּי שְׁרָאֵל מִכְרָן אֶת שְׁלָמָה לְכָהָנוֹם בְּדִיטָה תְּרוּמָה וְהַדִּיטָם שְׁלָמָה. הַחוּבֵט מִשְׁוּכוֹחַ וְהַדָּשׁ בַּיַּצְדֵק יַעֲשֶׂה תְּולָה כְּפִיפּוֹת בְּצַעֲרָיו בְּתָמָה וְנִזְוָן לְתוֹךְ מִזְמָרָת הַפִּינִים נִמְצָא לֹא זָוֵם אֶת הַבְּרָהָמה וְלֹא מְאַכְלִי אֶת הַתְּרוּמָה:

ג. החובט תשובה. דוכס מילס וו' נאם הכלם וכחיקוס שכו ניט':
ה. גדויל תרומה תרומה ונדויל בדורין חולין אבל הطلب ומערש ראשון
ספיהו שביעות ותרומות חוצה לאין והמודומע והבכורים גדוילין חולין :

ישחו ויחו אסוריין כרי שיזגא הרחש טמוקם קרב' ווישותה :
ד' כמה יישוח וכו'. היה נזקן לוי מוקס קרכ' ה' ר' שמעון מלון' כיון ולטו' ופליך וגלה ממי
לו' מהגר' ל' מגיון מין קפן טו' וטאפען זמו' וזהם לאגע פ' דלוי' טל' נאכין' כהמוג' גלן מוקוד'
כשאען' לייל' נאכין' וגנ' דילן פירן' ניל' ומצעי גלן' טהה' יחו' נאומו :
ה' שיעור המימים המנגנון כרי שתחאבד בהם הטורה רבוי יוסי אמר' בכלים
כל' שען' ובקרקעות ארבעים סאה :

ה השיעור ושם המגולין וכו' והוא בכלים וכו'. ופוגע על חנו כמהן המכדי דכליות סל ותולע
כן מיגון לעמך אהובו ונקליקם וכו' מה שדעתם נCKERיך טס פלון לא טס טס טס טס טס :

ו נקורוי תנאים וענבים וקשוואן והדרלים והאבטיחים והמלפפונות אפי'
הם כבר אחד גדול ואחד קטן אחד תלוש ואחד מוחobar כל שיש בו ליהה
אסור ונשוכת להחיש אסורה מפני טכנת נפשות :

ז נקורוי תנאים וכו'. חיטין טמלו נקלט מה ווועו' חווין ציריטס מאקץ היינע טמן גמוקט
כינויו נאכלס: אפיטיל טה כבר. כו' טם טה קה' פנדזן פאלט מען טווער כל קה'לן כטב גל'וּת
וישורו גל'וּת מדערין לדוך טה כה'לן כטב גל'וּת כטב גל'וּת קה'לן דל'וּת סלן
טמוקט גל'וּת ספידי. וו' וו' קה'ן זטצשין דל'וּת קה'ן זטצשין דל'וּת דרכן כטב גל'וּת
טמוקט גל'וּת א' מירביה. גל'וּת קארטונג מל'גט גאנטונג קרכ'ה: וו' שריכם הרטש וכו'. קראטונג

הברכות

בג אין עושים הברים דבר ולא הפתחים יין ולא מתינות חומץ ושאר כל הפתירות אין שנון אותו מבריען בתמורה ובמעוור שני אליא זיתים וענבים בלבד. אין סופני ארבעים משום ערלה אלא על היוצא מן הוויתים והענבים. ואין ממש מאושט משקה אלא היוצא מן הוויתים והענבים. ואין מפריון על נבי הומבה אלא היוצא מן הוויתים מפ-הענבים:

ד עוקצ'י התאנם וונרנווות והבליסיטס והחרובין של תרומה אסוריים לזרום:

ד עוקצי האים כי. יונתן מופיע בז'ילון: **ה גרעיני תרומה** בז'ילון שהוא טכני אסוריות ואם השילין מותרות וכן עצמות הקדושים בז'ילון שהוא אסוריון ואם השילין מותרים הטורקי מודר מובן של הרשות אסוריות ושל ישנות מותרות ונוגן בתרומה כדרך שהוא נהג בחולין הפללה קב או קבאים לטאה לא יאבד את השיבר אלא יונטו בז'ילון:

ה גָּרְעָלִי חֲרוֹמָה, יְוָנָמֵי לְגַדְעָלִי נְגַדְעָלִי הַגְּדַעְמִינִי וְקַרְעָמִינִי טִים מִמְּנִי פִּי דְּסֶגֶעַשְׁיָן סְלָמָן :

כְּלָסִים וְתַּלְוִיִּים נְחַלְמָה לְחַלְמָה נְגַדְעָלִי כְּבָעִים גְּמַהֲמָהִין לְמַמְּנִין וְהַלְלִין וְכֵן עַמְוֹת קְדָסִים עַכְבָּרִים לְהַלְלָה רַאֲסָה נְבָשָׂתִים נְמַמְּתָה מְלַמְּנָן פִּי וְקַסְפָּה לְגַדְעָלִי וְמַמְּבָלִי גַּם נְגַדְעָלִי כְּבָעִים וְמוֹתָנִים הַלְלָה רַאֲסָה נְבָשָׂתִים לְהַלְלָה רַאֲסָה לְגַדְעָלִי :

גְּבָרִיִּים נְגַפִּיס וְנְכָמָסִין כְּהָרָסִין תְּוֹרָה מְוֹסִין כְּהָרָסִין כְּמָה צְבָאָהִים גְּמַלְמָהִים כְּמָה שְׁוֹרִים :

פְּסָמָלִים נְקָדָה מְזֻבָּה וְהַזְּבָדִים כְּנָן לְגַן מוֹתִים כְּבָעִים נְפָטָלִים וְהַבָּשָׂר כְּנָן קְדָם מְזֻבָּה יְוָנָמֵי לְגַדְעָלִי סְלָמָן כְּמַדְתָּמִים אַחֲרָתָה :

אַמְּרָתִים נְמַמְּתָה לְמַמְּנִין הַלְלָה וְמַמְּבָלִי שְׁנָעָן טַעַנְתִּים וְהַבָּשָׂר כְּנָן קְדָם מְזֻבָּה יְוָנָמֵי לְגַדְעָלִי סְלָמָן :

גְּבָרִים תְּבִרְמָהִים נְגַדְעָלִי נְמַמְּתָה לְמַמְּנִין וְמַמְּבָלִי שְׁנָעָן טַעַנְתִּים : נְוֹהָג בְּתִירָמָה כְּיָהָרָה כְּבָעִים וְסִיְלָה כְּבָעִים וְסִיְלָה כְּבָעִים :

רַיְמָה נְבָשָׂתִים כְּבָעִים יְוָנָמֵי כְּהָרָסִין תְּוֹרָה פִּי וְדַלְמָעָס יְוָסָרִים גַּם הַלְלָה כְּבָעִים וְרַיְמָה נְבָשָׂתִים כְּבָעִים נְמַמְּתָה כְּבָעִים וְרַיְמָה נְבָשָׂתִים כְּבָעִים :

וּמְרִיךְ וְסָגִילָה מְכֹלָה גְּמַעַתְּנִין כְּבָעִים כְּהָרָסִין תְּוֹרָה פִּי יְוָנָמֵי גְּמַעַתְּנִין עַל גְּמַעַתְּנִין יְוָנָמֵי נְבָשָׂתִים כְּבָעִים יְוָנָמֵי נְבָשָׂתִים כְּבָעִים :

כְּלָמָדִים נְעַנְעָן כְּלָמָדִים נְבָשָׂתִים כְּבָעִים נְבָשָׂתִים דְּמִיעָם וְסִוְסָמָלָה דְּלָהָרָה נְבָשָׂתִים :

וּמְגַרְגָּה שְׁפָנָה מְמָנה הַמִּי תְּרוֹמָה אַיִן מְחַיְּבִין אָנוּתָה לְהִזְוֹת יְוָשָׂב וְמְלַקְטָה :

אַחֲתָה אַחֲתָה אַלְאָמְכַבֵּד בְּדָרְכֵנוּ וּנוֹתֵן לְהִזְוֹת חֹלוֹן : זָוַן הַבִּית שֶׁל שְׁמָמָן :

שְׁנַשְּׁפָכָה אַיִן מְחַיְּבִין אָנוּתָה לְהִזְוֹת יְוָשָׂב וְמְטָפָח אַלְאָנוֹתָה בְּדָרְכֵנוּ :

שְׁחַזְזָא נְוֹהָג בְּחוֹלִין : חַטְעָרָה מַכְרֵד לְכָד וְנוֹטָף שְׁלַשׁ טְפָנִין נְוֹתֵן לְהִזְוֹת חֹלוֹן . הַרְכִּינה וְמִיצָּה הַרִּי וְתְּרוֹמָה וְכַתָּה תְּהָא בְּתוֹרָתָה מְעָשָׂר שְׁלַשׁ :

דָּרָאָג וּוֹלְגָוָה לְרָבִי אַדְבָּה מְשֻׁזָּה לְשִׁמְעוֹנָה :

ב' כרשיין תרומה :
 מ' כרשיין תרומה :
 נ' כרשיין תרומה :
 ס' כרשיין תרומה :
 ע' כרשיין תרומה :
 ו' כרשיין תרומה :
 ז' כרשיין תרומה :
 ח' כרשיין תרומה :
 ט' כרשיין תרומה :
 י' כרשיין תרומה :
 כ' כרשיין תרומה :
 ד' כרשיין תרומה :
 ה' כרשיין תרומה :
 ג' כרשיין תרומה :
 ב' כרשיין תרומה :
 א' כרשיין תרומה :

בכונתינו מלחולן כמוהו. יונילרוי וכוכן כי יוקם מפקד קניון כסאטו יוכן אף
במאמץ ח'ע כס' לי' ג'ון יונילרוי כמכחינו תל' נס' לח' פיק' יטב' ג'ון אלקלניין ככוביניון וגנתה
שם' לי' וג' זום כמ' ג'ון ג'וז' פרא' סקס' כס' מיל' זום מצע' זום מס' דנט' זום :
לט' מ' ג'ון זום' בז'ק' ג'ון זום' זום' זום' זום' זום' זום' זום' זום' זום' :

רבי צדוק על ציר הנגים טמאים שעוזה טהור :
ט חניכים טמאים שנגבשו עם הנגים טהורים לא פסלו את צירים. העוזה
השוויה (בצורה יפה), ולבסוף מזינה ולפנותו של לודג'רדו, ברכות רג'ו:

ט ועוזר ד דזקן וזה. זוממו נא פלאג מעמך וזה גאנצעל כה גאנז פליי כט פלאג גאנז
י יין כל הנכברים זה עם זה וпотורים אלא עם החסיטה. חטיטה של חולין עם
חטיטה של תרומה יורק של חולין עם הסית של תרומה אסור אבל חטיטה

של חולין עם ריק של הרמה מותר:
וכל הנכברים ע"ג טורות. יוסטלי ה' ר' יומן לא כתה נכסים אלה בין נכסים פולח כוכם נכסים כמפורט:
יא' רבי יוסי אמר כל הגשלקים עם והתרדים אסורים מפני שהם נזנין את הטעם ר"ש אומר ברוב של שקייא עם כרוב של בעל אמר מפני שהוא בעל ר' יהודה (נ"א עקיבא) אומר כל המתבשלין זה עם וזה מותרים אלא עם הבשר רבי יוחנן בן טורי אומר הכל בכבד אסורת ואינה נאסרת מפני שהוא פליטת איננה בולעת:

יב ביצה שנתבשלה בתבלין אמורין אפלו הلمון שלה אמר מפני שהוא בולע. מי שלקוט ומי בבשיט של תרזה אסורים לזרום:
יב ביצה ומילוי חלמן. יוציאו וכו' מליפס: מי שלקוט ומי בבשיט שמן גאנן לאו פטנין לאו מענן יי' נכסט וכו' ומאן קאן גאנן ערנער ערנער גאנן:
פרק יא אין נתנן דבילה ונורוגרט לתק רחוריים מפני שהוא מאבדן אבל נתנן את חיין למוריים ואין מפטטן את השמן אבל עושין את חיין ייטלן אין מבשלין יין של תרומה מפני שהוא חמוץ רבו גורבה מבורנו שעניא ישורתו:

סלייק מבסת תרומות

משרונות

הַ אֲזִיחָן נָרְגֵן כִּי . פ' לד'א קָרְבָּלָה רְלוּכָה : רְקַשְׁתָּאָמָן וְהַרְלָעָן מְשִׁיכָהוּ . ג' פ' סְפֻוּלָה
חֶרֶב קָרְבָּלָה מְנִינָן טְקַבָּה סְלָמָן . וּוֹצְלָמָן מִן ד' יְיָסָסְקָוָתָוָן וּמִן הַנְּכָנִית ב' צ' כְּלָל וְקָרְבָּלָה סְלָקָן וְגַסְלָן
ע' ע' מְנוּזָה גְּדוּלָה מִלְּבָד מִלְּבָד : עַד שְׁעִירָה מְזָקָה . ל' בְּסָטָחָה עַל הַמְּלָחָן כִּי אַלְמָנִיחָה
לְהַרְחֵן טְבָנָה מִלְּבָד ב' דְּבָרָם אַמְּבָדָרָם וְע' ע' כִּי בְּכָלָה . בְּז' בְּלָבָד מִלְּבָד
נְצָרָה . פ' סְמִיכָה נְעָלָים : עַד שְׁלָקָה כָּל זְבוּב . כְּלָנָן דְּעַמְּנָן קָרְבָּן שְׂעָר וְמַעַט דְּמִינָן נְכָדָן
נְקִיטָה לְפָנֵי נְכָדָן יְקָרָה : בְּכָה דְּרָבִים אַמְּרוּתָה לְשָׁוֹךְ . וּוֹלְבָד מִשְׁבָּדָן כְּזָקָן מְלָוִילָן
נְלִיאָה נְעָמָן זְהָוָה מְוִילָךְ בְּעַמְּטוֹן דְּכָבָד מְלָיָה כְּזָקָן דְּגָעָם
נְקָרְבָּה מִלְּבָד יְמִינָה לְקָרְבָּה מִלְּבָד : נְקָרְבָּה מִלְּבָד יְמִינָה לְקָרְבָּה מִלְּבָד :

ונְהַפְּרֵד וְהַצְמִקְןָן וְהַחֲרוֹבִין מִשְׁעִימֶר עַוִּימָה . הַבְּצִילִים מִשְׁיפְּכָל וְאֶםְיוֹן מִפְּקָל מִשְׁעִימֶר אֲגִירָה . הַתְּבוֹאָה מִשְׁימָרָה וְאֶם אַיְן מִבְּרָה עַד
שִׁיעִימֶר עַרְיָה . הַקְּטָנוֹת טַשִּׁיכְבָּרוֹ וְאֶם אַיְן כּוֹבֵר עַד שִׁימָרָה אַעֲפָ'

שְׁבָרָה נִטְלָה מִן הַקְּטוּפִים וּמִן הַצְדִּים וּמִמֶּה שְׁבָרָה תְּהִנֵּן וְאַכְלָל :

וְהַפְּרֵד . סָוִוְן וּזְלִינְן טָס הַחֲטָם לְהַדְיוֹת קְטוּפִים וּמִינְטוּפִים מִלְוָן לְקָרְבָּן פָּד : וְהַזְּיקָוֹת סָסָס נְגַבָּס : הַכְּבִילָה מִשְׁפָּכָל . פְּרִוּז מִסְמִיכָה קְלִילָה חַמִּילָה : הַקְּטָנוֹת טַשִּׁיכְבָּרוֹ . קְלִילָה קְלִילָה מִמְּנִינָה מִלְוָן כְּגָלָן : נִטְלָה מִן הַקְּטוּפִים . סָס
אַכְבָּנִילִים קְטוּפִים סָלִי מִזְוָה . מִן כְּמַדְעָן נָעַד סְכִי . וּמִמָּה נְצָפָן פְּקָנָן כְּפָעָם נְכוֹן דְּמַעַן גַּל
סְוַקְמָגָג מִעֲשָׂוֹת קְמָעֵל דְּלָגָה הַמְּלִיקִין כְּיֻן וּמִמָּה צְנָעָן כְּכִילִי קְטוּפָה יְמִין כְּנִי הַקְּרִ�ן נְחַלָּן עַלְיוֹן :

וְנִן נְצָחָן לְפָרָס מִמְּכָבָה עַלְגָּר זֶה כְּנָעָם גַּעַל :

וזו יוין פשיכפה אעפ' שקופה קלטן נון הגת העילוייה ומון הגצורה ושותה. הדושםן משירד לעתקה אעפ' שייד נוטל מון העקל וمبין המתפל וטבון החפיצים וגנותן להכטה ללחטחו אבל לא יון לקדרה לאלאפס כשותן רותחין

רבי יהודה אומר לכל הדוא נורן חוץ מדבר שיש בו חומץ וצירין ? אין משיקחה . סמכי המלטפים וכגון מלטפה נורן דו לאין : לעקה . נורן בלאי סכח גונטן :

פרק ב א היה עובר בשוק ואמר טלו לכם תאנם אוכלים ופטוריין

א' יאלב' מהם עראי לפיך אס הבנינו לבתיהם מתקנים ודו"א טלו והכינוי לבריכים
ב' לפיך אס הבנינו לבתיהם מתקנים אינן מתקנים אלא דמאי:

א' רוחה שוכר כי. "ב' נון מיידי כון צומלן לבען מכבו דילוי מיטך קודה דמיין נזוק נקעה כמא"ש
 שען: ואזר טלו לך חאניס. צעון נכס מכבו דכו מועט והענו צוּטָלֶן צוק: אומילס וופסורים.
 י' פיש מאונס צוּטָלֶן צוק: נון הילו מהן צוּטָלֶן צוק: נון האר ביבניז כו נאלען
 נאלען נכס צבג הכנוסות צוּטָלֶן צוּטָלֶן. נון הילו מהן מטבחין לאס הילו גונן דלאר צבג כו נאלען
 נאלען צוּטָלֶן צבג טבאי. דבעא מיידי בחרחו מוקץ צוּטָלֶן מזון צוּטָלֶן. דנען דלעון מזון.
 אין מטבחין אליא דלאר. צוּטָלֶן קאוב פון מטבחין מכוב קרי' יוס' ז' כוֹן היל האטה לילן גולוין דעוי יי'ו'
 מטבחין מילא לאו דלאר. צוּטָלֶן קאוב פון מטבחין מכוב קרי' יוס' ז' כוֹן היל האטה לילן גולוין דעוי יי'ו'

ב הוא יושבון בשער או בחנות ואמר טלו לכם תאנים אוכליין ופטוריין
וילגנין

וְמַדְלִיקִין שָׁמֶן שְׁרָפָה בְּבֵית כְּנֻיּוֹת וּבְבֵית מִדרְשָׁוֹת וּכְמַבּוֹאֹת הַאֲפָלִין
וְעַל נְבֵי הַחֹזֶן בְּרִשות כָּהן. בַּת יִשְׂרָאֵל שָׁנְשָׁאת לְכָהֵן וְהִיא לְמוֹדָה
לְבָבָא אֶצְלָ אָבִיה אַבִּיה מָדְלִיק בְּרִישָׁוֹתָה. מַדְלִיקִין בְּבֵית הַמִּשְׁתָּה אֶבֶל
לְאָא בְּבֵית הַאֶבֶל דָּבְרִי רַبִּי יְהוֹרָה וּרְויִסְטָ אָוֹטָר בְּבֵית הַאֶבֶל אֶבֶל לֹא
בְּבֵיתָה המִשְׁתָּה רַבִּי מַאֲיר אָוֹטָר כָּאן וְאָנוּ רַבִּי שְׁמַעוֹן מִתְּחַרְבָּן וּכְאָן :

וְמַדְלִיקִין שָׁמֶן שְׁרָפָה. כָּוֹם כָּוֹם פָּמָלָה : מַעַן הַחֹזֶן ? יְוָלְשִׁים מִשְׁנָה גַּם נְכָסָה כִּי כָּן
כָּוֹם מַדְלִיקִין וְעַל חַמְלָן גַּדְגָּדוֹת כָּן כָּל מִמְּנִיחָה קְלִינִיקָה אַפְלָל סְלָל גַּם גַּדְגָּדוֹת כָּן כָּל מִמְּנִיחָה יִשְׂרָאֵל וּטִוּ
כָּל יְמִינָה כַּעֲשָׂוִי 'כְּאַנְיֵל' דָּעַת קְרוּמָה עַמְּלָפָל נְעִזָּת אַלְכָי קָוָן כָּבוֹן נְעִזָּת

טסכת

פרק א' כלל אמרו במעשרות כל שהוא יכול ונשمر ונדרלו מן הארץ חיב בעשרות. ועוד כלל אחד אמרו כלל שתחלטן

הتبואה והויתים משביגנוו שליש :

כ ובירק הקשואים והדולעים והאבטיחים והמלפנות. התרפות
ההארהאנגיוניות ניירונות וגולות ומוגנים ב'יש' גומבר אמר האסנוון במניין הבנוי

בשקדוקים מפורט בטקסטים החיב במתוקים מפורט במרות:
ד' ובירך הקשיות האגדה והדרליין המלומנות התפוחות והארונות חיבים גודלים ו' ז'
ה' שפורט את האגדיות בקטן. יוציאו עיטון אלול מאס' ל' הפומים קעניש פורטוט
ו' הדוחה חינוכ' קפומו מילא מהן בגדיין, וכן קביס' מיל' ניס' ומיל' מתי' מה כוונ' מז' צונטן
ג' מלענטק' מז' הטעו' מיל' מיל' דיא' גע'': החיב בשקדות המתוקים כי'. דערליין קפיטס

ה איזהו גן למשורת הקשאים והדליעים משיפקסו ואם אין מפקם משיעיר ערים האבטיח משישליך ואם אין משליך עד שיעשה מוקצה. **ו** גן צפויים ומוקנים גודלו הייטס וקנויות פאיות :

פרק ג' **ההעברת** תאים בחציו לקטנות בניו ובני ביתו אוכלי ופטורים. הפעלים שעמדו בזמנם שאין להם עליות מזונות אוכלי ומחרוני. אבל אם יש להזע עלינו בוגנות ברוי אלו לא יאכלו:

ב' המוציא פועליו לשזה עזם שאין להם עלי מוננות אוכלי ופטרון:
אם יש להם עלי מוננות אוכלייםichert אתן מן התהנה אבל לא מן הכלל;
ולא מ' ברכותה לר' בר' המבוגה :

ב' והמוציא פועל לשרא. נטעים דהילך הם קניין וויטס טדים תלמידים כי היל שמעים סיס פה (ב' נטולן גם מטלות) והוא יש להם עליון טוגנות או כלין רשותה. דמי מקה ונהם עזעען: אבל לא זו הכל ווי. דיוו כמאך. לייטנאי ימל' גן אלן ווילן בקופס ווילן במאלה כבבם ומפני כן מלך לו 'ה' מוחלן ואה' ליאו' חייך ומארך כל'ן אמר כי ליאק מוקדש עט' מוקדש למוקדש (פ') דמקבץ גומוקס מהמי' סל' גע' גע' גומוקס ווילרוף):
ג' ושוכר את הפועל לעשויות בזיטים אמר לו על בנת לאכול וויתים אוכל אחד ופטור ואם צירף הייב. לנכש בצללים אמר לו ע"ט'
לאכול יורך מקרטם עליה עלה ואכל ופטור ואם צירף הייב: **ד' מצא** קציצות בבדך אפילו בצד שדה קציצות. וכן תאהנה שהיא נטמה על הדרכך
מצא תחנית תאים מותורות משומן גול ופטורות מן המערחות ובבורותיהם ובחרוביהם הייבים. מצא גנוגורות אם דרטו רוב בני אדם הייבם לאו פטור. מצא פליך דבליה חייב שיוציא שהן סדרן נמור והחרובים עד שלא נכנן לראש הנג טורייד מלהם לבתמה ופטור ספרני
שנתא מהיזר את הדוטר:

ה איזו היה חצר שהיא דוחבת בנסיבותיה? ר' יeshu מעאל אלומר חצר הצוריות שהחכמים נשמריהם בתוכו. ר' ע אמר כל שאהר פרוחת ואחד נועל פטורה. רבינו נהממה אמר כל שאין אדם בווש מלאבל בתוכו חייתך. רבי יוסי אמר כל שנכנס לה ואין אמר לו מה אתה מבקש פטורה. רבי יהודה אמר שערת הצורות זו לפנים חיותך והחיצוניות פטורה:

ג איזה הוא החוץ שדרוא דוחבת וכו' ר' לא' חצר הארץ וכו'. יותלמי יהוא קיל מגני כי כל דברכם יוסכ על ספק וומאייך כי ממן נסכך כי יונתן טפסון מן מים מים מים (ג') כי עינך טיסוס דומין דבינה. בית מוגל דיק מעין מהם קיל געלאי קדש מענין. מעשן קטע כי יונתן מהן נון באנס דרכני טען לממיין: ר' לא' כל שאהר פרוחת וכו'. יונטלי קטע לרבעין מהן כהנס ר' לא' כל שחק פום וכו' מעל פוטוס נסכי צויפין (ה) נון דיאוק ונטן נון דיאוק כעס אנטוקין גראן

ובעל השער ובעל החנות חייכין רבי יהודה מומר עד שחויר את פניו
או עד שישנה מבום ישיבתו;

ב"ז מטבח וברשות אופרטז'

האומר לחייב היילך אישר זה וthon לי בו חמיש תנאים לא אבל עד שיעשר דברי ר'ט ד' יהודה אומר אבל אחת אחת ופטור ואם צרף חייב. א'ר יהודה מעשה בנתן ודרים שהויה בירושלים והיו תנאים נמכרות שלוש וארבע באמר ולא הפרש ממנה תרומה ומיעשר טעולם: ה' האוכר לחייב הייל אישר וזה והוא ה' התנים לא אבל וכו'. מוקן גזעומיי מליקת פומבי נמען וזע' טיקוטלמי ר'ין נכס ר'י מוש פלנין נזקק וטון לו אלן דלקוק ווילקן כל עמל מודים שצוק מילן ה' ופצעו ומי זיך: משחה בונת ודרים וכו'. לנו' טיכ' גיזוינטס רק גגה וידים וכחינו פסות סס :

שנה אלהו

ה פירות מהוברים כי או פירות שאינן יוכין להציג ט. פ"ז מותח מילוי ומילוי ולכך מזר עילו ויאכלו במקום ואם אין מקרש ירכבו :

פירוש הארוד

נכפ' כלל בכל מטבח לאו מטבח קולק פאיין מל נומט וכעת טהומט לגמ' ז ב"ש אומרים לא עישעה אדם את סלעיו דינרי זוח וב"ה מרהיין אמר ר' יי' אווי עישערן לרבען גבליאל ולר' יהושע אה בספס' דינרי זוח :

ח הפורט סלע' ממיעות שני בש"א בכל המלע' מעות ובה"א בקהל
בכף ובקהל מעות רם"א אין מחלוקת בקבוקופירות על הכהפוך וחובבים מתירין:
ח רבינו מאיר אמר איןכו. יומלמי מה פינגן כי מילוי וינגן נפחים לנון וכן כו' כי
יקף הרבה גפלים כת' וכן כף קוף קון דיל' קוף דיל' דיל' כף ודייל' פלום דיל' דיל' כף
ט הפורט סלע' של מעורר שני בירושלים בש"א בכל המלע' מעות
ובה"א בקהל בכף ובקהל מעות הרין לפני חכמים אומרים בשלשה
דינרים בכף ובדין רשות רבי עקיבא אומר בשלשה דינרים בכף
וברביעית מעות ר"ת אמר ארבעה אספרי בכף שמאו אמר ונינה
בחנות ויאבל בנדנה:

פרק ג' לחלק אלא אומר לו העלם שנאנכלם ונשתחם בירושלים אבל נורווגים זה לזה מתנת חנוך :

ב במעטם באיכות. פ"י נמליט פ"מ: אם הוקלו פ". נקוט ממש מ"ע טן כו"ם פיקל תמה:

ב שלטים שנין מותרים לודים נקל בתרומה שהיא אסורה לורום: לידי פגול ונורט וטמא לא נקל בתרומה אמרו לו מה אם הוקל בזבחו

ב ו/or' שכהיר. אמר להם ר'ש מה אם היקל בזבח שלדים שהוא מביאן

ב אין לוקחן תרומה בכוס מעשר שני פפנוי שהוא ממושך באיכותו

א פ"י פ"ג: מילק נקל ממקלמי פ"י או ממקל נילך: אבל גותVIN פ".

ר' ז

ב ר'ש אומר אין מכין שמן של עשרה שני בירושלים וחכמים מתרוין אמרו לו לר'ש אם הקל בתורה החמורה לא נקל במעשר שני הקל אמר להם מה לא הקל בתורה החמורה מקום שהקל בכרשנין ובתלון נקל במעשר שני הקל מקום שלא הקל בכרשנין ובתלון :

ב' ריש'a אין סיכון כו'. נאכ' ג' קמץ ממעך בפי פ"ח דברי תורה מטה"ה ב' כל"ש פליג דל"ג ה' פליג מה' כל ממעך בפי פ"ח דברי תורה מטה"ה ב' קרי נ"ה ה' פון סקין סכים וכן ר' מנחמה מ"ב ב' פלנקה בסוף פ"ח מודע אצקון: אם הא קל. פ' מכניות רקלו'ן בערלון וגה למון כה' מונטמא"ה:

בתרור חוץ מהפיתה וכיה' א' כל מעוזה בטומאה הוי משוריתה :

ס"ס מקובל מורה ונכון בס' ברכיש נידך נבומו וויה"ה טו למ' נידך:

זשפן בטהורה ומואכין בטהומה ובה"א שווין בטהורה ושפין ומואכין בטהומה שmai אמרו יאללו ציריך ר"ע אומר כל מעשיהם בתהומה :

תְּפִלָּה נומיניס: ונכוןין לירושלים ומואאן. לפ- מטה כל- צייטה טיקס ויחוץ מהן מפלים מנוס' ביטוליטס ונך כתמו: יתרהלו. נפחות מכינה נמיוקס כל-כליכין כל-

הנפקת פמי: רירד. יגמ. זוקע: **הה** מעות חולין ומעות מערש שני שנותפו מה שהליקט לקט למעשר שני עד שישלים והשאר חולין אם בכלל וחפן לפי חשבון זה הכלל

המתלקטים ממעשר שני והגבליין לפי השם :
 זה אמר בלו והפן, פ"ז מהפוך וכו' פAMENT מפחים מון קכטבג ואנגלנו טוי וכו' וכך נאמר :

ב' ירוש

שנה אליהו

מִשְׁנָה

אומרים הכל יפה והוא כל בחוץ הוין משנתמא בולד הטומהה בפנים:
ט אב הטומהה. טו וולימן טל לטומלא או דגן: ישיה. זמ"ט גנמל טמל
נפודון טן ניכומליס:

ו' הילוקה בבסוף טעשות שני שנותמא פודה ר' יהודה אומר יקר. אמרו אילו לר' יהודה מה אם מעשר שני עצמו שנותמא הרוי הוא נפדה הלוקה בככוף מעשר שני שנותמא אינו דין שיפדה. אמר להם לא אם אמרותם בטבעשר שני עצמו שכן הוא נפדה כטהור מרוחק ממקום תחומו בליך

א צבי שלקוּו בכהפּ מעישָׁר ומתי יקבר עִזְרָוּ ר'ש אומר יפּוֹה
לְקַחּוּ חֵי ושהטְמֵא יפּרָה ר' יומי אומר יקבר לְקַחּוּ שְׂחַדּוֹת ונטְמֵא
בכָּסֶף מְעִשָּׁר שָׁאוּנו נְפָרָה בְּתָחוֹר בְּרוֹחָק מְקֻם :

הוּא הוּא כְּפִירֹת : אֲצַבֵּי שְׁלָקָחוּ וּמֹתִים יְקַבְּרִים הַזֶּה וְשַׁחַטְתָּ רַ' יְוָסִי אָמַר יְקַבְּרֶנְךָ כִּי עַל פְּנֵי מְלָא קָדְשָׁךְ לְעַל כָּלְבָנִים וּכְמָה לְמַלְאָכִים בְּגַעַם. כִּי עַל פְּנֵי מְלָא קָדְשָׁךְ לְעַל כָּלְבָנִים לְקַדְשָׁךְ דְּקָרְבָּן גַּם שְׁמַמְתָּה וְאַמְמָכָה, כִּי עַל פְּנֵי מְלָא קָדְשָׁךְ לְעַל כָּלְבָנִים לְקַדְשָׁךְ דְּקָרְבָּן גַּם שְׁמַמְתָּה וְאַמְמָכָה. כִּי עַל פְּנֵי מְלָא קָדְשָׁךְ לְעַל כָּלְבָנִים לְקַדְשָׁךְ דְּקָרְבָּן גַּם שְׁמַמְתָּה וְאַמְמָכָה, וְלֹכֶדֶת יְקַבְּרֶנְךָ כִּי עַל פְּנֵי מְלָא קָדְשָׁךְ לְעַל כָּלְבָנִים לְקַדְשָׁךְ דְּקָרְבָּן גַּם שְׁמַמְתָּה וְאַמְמָכָה.

ב' שונגן. פ"י נקמה מה פולס: אם עד שלא גאנַן, פ"ז קלט מס מעד צויג גאנַן וכן נכ"מ
הוּמָלְכָה גָּפָן וְגָן בְּפָנֵן חֲקָתָה בְּסָרְקָה:

שנֶג ב' ש' אומרים מפתח ומעבה לנתק וב' אומרים מפתח ואינו צריך עזרות. ומה דברים אמורים במקום שודךן למכור סחומות אבל במקומות שודךן למכור פרוחות לא יצא קניון לחולין ר' ש' אומר אף הדור על עצמו למכור במדה יצא קניון לחולין.

ברך ד א המליך פריות מעשר שני מטבחו והזיך לבקום הול או מטבחו הול למקום חזק פודורו בשער מקומו המביה פירותן הנוגעלויר וכדרויין מן הנהת לעיר השבח לשני ויציאות מביתו:
א המוליך. דינגד וטלחו לויי : בשער קוקו. גמנסט האגה טכסי טק : השבח לשי. טי' מה נגמיע מכליק יומכ מגנמ אטט לממ'יט : ויצאה מביתו. מס פלאין גאנט טונטס ליגוטט שעיל כוונת פט וויל ממפע'יט :

ב ב פודין טער שני בעדר הול כמות שהחנינו לוך ולא כמות שהוא אנטוכר כמות שהשולחני פרט ולא כמות שהוא מצף ואין פודין מע"ש אאנברטה את שרמי יודען יפהה על פי ערד אחד ואת שאין דמי יודען אאנברטה ע"פ שלשה בני היין שקרם ופירות שהרכיבו ומיעוט שההלאו: ב ב פודין ט". פ"ט תל לממיין נומן מלפהה מד ננט סול ואלה"כ פולא: שהשולחני גוועט. פ"ז כמה גאהו געומן פיקומן קילן: אם כהה מעל פיקומן נון גוועט לתניען ננד פיקומן גאנט נומן יקילן: אם כהה מעל פ"ז כל נאנט גוועט: על פ"ז גאנט: קילן: פיקומן לאו יומן מקמך: שההלאו. עסמליז'ן:

Wanted to have Captain Bell and his family come to town

הארוד

ג' מי שהו ל מועות ביזוחלים וצורך לו ולחכיו פירות אומר להבירה
הרי המעות האלו מהולין על פירוטן נמצא והוכל פירוטיו בטהרתו
והלה עושה צרכיו בטמעותו ולא יאמר בו לעם הארץ אלא בדמאי :

ד פירות בירושלים ומעות במדינה אמר הר' הימעות ההם מחולין על פירות האלו. משות בירושלים ופירות במדינה אמר הר' הימעות האלו מחולין על פירות ההם וב└בך שוויינט היפירוט ואבלו בירושלים :

ד' פירות בוישלים. בכ"כ מכתב לשל' קומת מהפ"ה ס"ה ביז'וטלי ופלר נט' קמאנקו דיטוילטני פסקהנו נעל' פול' צ'ויס ט' יוז' ל'ויזטלי כמי מטה נדמלה וו' פנק' פ' צ'ו' ק'ייל' גלמיה וקייל' מילטני זונ' יה' מה' ט' יה' דdem' ווע' יה' מה' באס זא מוחל' גנדמיה מס' פילטן צ'ויזטלי שי' מכוון:

ה פעוטות נבננות לירושלים וויזוואות ופירות נכנין וואין וויזאן רבן
שבעון בן גמליאל אמר אף הפירות נכנין וויזאן:

הרבשׁ ג' אמר נכסון וחצאי י' . יומלמי כי לפנות מיסק נמלוא :
 ו' פירות שננמרה מל'אכטן ועכברו בתוך יוושלים יהוזר מעשר שני שלם
 ויאכל בירושלים ושלא גנטרה מל'אכטן טלי ענינים לנאת וטלי תאניט
 למוקצתה ב' ש' אומרים יהוזר מעשר שני שלם ויאכל בירושלים ובבה' א'
 יפהה ויאכל בכל מקום . ר' בן יהודא אמר משום רבוי יוסי לא
 נחלקו בית שמאי ובית הילל על פירות שלא גנטרה מל'אכטן שיפדה
 מעשר שני שלם ויאכל בכ' וועל מה נחלקו על פירות שננמרה מל'אכטן
 שבית שמאי אומרים יהוזר מעשר שני שלם ייאכל בירושלים וכ' ה'

אומרים יפה ויאכל בכל מקום והධמי נכנים ויזען ונפרא:
ב. פירות. אן ולו בוגמלה מלוכין ווּסְתַּפְרָה מִין מֵץ: יזרע. וכן יכול נפלות

ו. אלין שורציא עומד בפניהם ונוטה להרץ או עומד בחוץ ונוטם לזרים

מכננד החומה ולפניהם מכננד החומה ולחוין כלחוין. בתי הבדים שפתחוין לפנים וחלין לחוין או שפתחוין לחוין החלין לפנים בית שמאי אמרוים הכל כלפניהם ובית היל אמרוים מכננד החומה ולפניהם כלפניהם מכננד החומה ולחוין כלחוין :

ו שעומד בפניהם. פ' סיקך : וונטה לחוץ. גאנפיטס : הכל כלפניהם. פ' מון פודן : מכננקם נאש : מכננד החומה כי'. לה פטמיכון לפיטס : מכננד החומה כי'. לה פטמיכון למון :

ח הלשכות בנויות בקדש ופטוחות לחול תוכן חול וגונתוין קדרש בנויות בחול ופטוחות לקדרש תוכן קדרש וגונתוין חול בנויות בקדש ובחול ופטוחות לקדרש ולחול מכננד הקדרש ולקדרש קדרש מכננד :

החול ולחול חול :

ט עשר שני שנכנם לירושלים ונטמא בין שנטמא באב החותמה בין שנטמא בולד החותמה בין בפנים בין בחוץ בית שמאי אומרים יפהה וייאל הכל בפנים חוץ משנטמא באב החותמה בחוץ ובית הלא

פירוש

רכות נס פחתה כו' מלהן נס כו' מן כמוה ווונן. מלגנד כו' מומחה ונפיש הין מולגן סס מ- זכלון אלון פון טען סס כב' מיטען גאנטס וווננו סס דרי' ריש'. היל' מומחה קומומס בעי' כב' מיל' גאנטס וווננו סס זכלון היל' פטמאנן כב' ל' יונטל'לן. היל' גאנטול' דין' מומחה מוכיס איגל' פון פל' גאנטול' וווננו סס דרי' גו' היל' גאנטול' נטמנס כב' היל' גאנטול' וווננו סס דרי' גו' היל' גאנטול' נטמנס כב' גאנטול' וווננו סס דרי' גו'.

נייטה וקדושה ולא פירוש ר' יוסי אומר דיון ר' יהודה אומר גורך לרפרש: **ח** ח המניה איזמר ואבל עלייו החזו וולך למוקם אחר והרי הוא יוצא בפונדיין אוכל עליו עוד אישר. המניה פונדיין ואבל עליו החזו והלך למוקם אחר והרי הוא יוצא באיסר אוכל עליו עוד פל. המניה איזמר של טענער שני אוכל עליו אחד עשר באיסר ואבל מטהה באיסר בות שמא אאנדרוים הכל עשרה. ובית היל אונדרוים בודאי אחד עשר ובידמי עשרה: **ט** ה המניה איסר כי. מפ' ל' ציט פאלקן פולני ח'ג מלחין' מלכיז קן כמנים מליק' ולען מעו' מיט ולען נז מתקשה להפ' האני מוש' זיין צבעניז' הויל מלו' מות זומע:

הפטעות מצא בתוכן חרס וכותב עליו מעשר הרי זה מעשר :
ט אפללו ריני זב כ' . לפ"ז מלון דקן לפטום קן מילון : עליי . טן כתיק :
ו הומוא צלי וכותב עליו קרבן רבי יהודא אומר אם היה של חרס היה
חולין ומה שבתוכו קרבן ואם היה של מתכת הוא קרבן ומה שבתוכו
חולין אל אין דרך בני אדם להזות בונתן חולין לקרבן : יא הומוא צלי
ככותב עליו קרבן מ' מעשר ד' דמאי ט' טבל ת' תרומה ששבשעת הסכנה
ההוא כותבין ת' רתת תרומה . רבי יוסי אומר כלם שמות בני אדם הם .
אמר רבי יוסי אפללו מצעא חבות והיא מלאה פירות וכותב עליה תרומה
הרי אלו חולין שאני אומר אשתקך חותמה מלאה פירות תרומה ונפה :
יא ת' הה תרומה . ולס לך קע' מהם מל' : שבעת הסכינה . גוזם גאנדי גאנדי :
שיטוט גו' להפ' גו' ע' לפטום ב' גו' ע' ובזבז' :

יב האומר לבנו מעשר שני בזווית זו ומצא בווות אחרות הרי אלו חולין הריה שם מנה ומצא מאתהש השאר חולין מאתים ומצא מנה הכל מעשר :

זאת

(שנות אליטה ה"ב) נימל 3. **פרק כ'**

ב' בעל' הבית אומר במלע' ואחר אומר במלע' בעה' ב' קודם מפנ' יהוּא מוטס' פ' וחמש בעה' ב' אומר במלע' ואחר אומר במלע' ואיסר את של' מלע' ואיסר קודם מפנ' יהוּא מוטס' על' הקרן. הפורה מעשר שני של' מוטס' ע' יי' חמישית בין' יהוּא של' ובין' שניית לו' במתנה: ד' עירטין על' בעשר שני כי'יך אומ' אדם לבנו ולבתו הגודלים לעבדו ולשחצ'ו העברים הילך מעות אלו ופודה לך' מעשר שני זה אבל לא יאמר כן לבנו ולבתו הקטנים לעבדו ולשחצ'ו הכנענים מפני שידן קיד': ד' מעריטין פ'. כי' פל' נטן מעות: חילך מעות. פ' נמגנא. ופודה לך'. פ' מפודס נטבלי לך' מקמצע':

ה' היה עומד בנורן ואין בידו מעות אומ' להבריו הרוי והפרות האלו' נתונים לך' במתנה חזר ואומ' תרי אלו מוחולין על' מעות שבויות: ו' משך ממנה טשר במלע' ולא הפסיק לפדרתו עד שעמד בשתיים נורן לו' מלע' ומשתכר במלע' ומעשר שני שלו' משך ממנה טשר בשתיים ולא הפסיק לפדרתו עד שעמד במלע' נורן לו' מלע' מוחולין ומלע' של מע' ש'

ו' משך ממנה כי'. ומפש"כ סול' קאנ' נמנ'וכס. הא' גאנ' קאי' מתיכ'יכ': ומשתכר. פ' כטוק' מלע' ויה' ימן מתנות כל' הנ' קאנ' סנק' מנטיכ'יכ' ומלט' ס' תוכ' מומט' מפ' ז' ימן מתנות מפ' ז' ומע' ש' של'. ויה' נימן למאכ'ר כי' גאנ' כטוכ' סנק' נטיכ'יכ': וכט' ז' . פ' נטן לאטוכ' ב' סנק' ז' מנטוט' ב' ז' מנטוט' ב' ז' מנטוט' מפ' ז': מדמא.

ז' פל' גאנ' יטפ' נימן לאט' ז' וט' ז' :

; הַפּוֹדֶה מְעַשֵּׂר שְׁנִי וְלֹא קָרָא שֵׁם רַבִּי יוֹסֵי אָמֵר דָו רַבִּי יְהוֹה אָמֵר צָרֵיךְ לְפָרֵשׁ . הַחַי פָּדַר עַמְּךָ אֲשֶׁר עַל עַמְּךָ גּוֹתֵה וּמְבוֹשֵׁת וּגְנוֹתֵה לְה

טירש

לקיטה הפורת נטע רביעי שלו מוטיף עליו חמישיתו בין שהוא שלו ובין שניותן נובעת מהתנהה:

ו ערב יום טוב הראשון של פסח של רביעית ושל שביעית היה בעור כיידר היה בעור נותנן תרומה ותורתם מעשר לבניו ומעשר ראשון לבניו ומעשר עני לבניו ומעשר שני והכברורים מטבחעררים בכל מקום רבי שמעון אומר הכהנורים נותنان לכהנים כתרומה התבשיל בית שמאי אונדרה אמר לבער ורום בל אונדרה היו במרנוויל:

ו עיר'ת בראשון של פסח. ברכמ"ס י"ג סלומון וכן מנגנון ג' לס. נון קפיטו וחוינו מנגנון גלן מושן ב' פסחות כמו כל גושך גלן או גדקון צי' אלמנון וויזו טה ב' צ' האלמנון וטיה מנג'ן גל כל צ' וויזה ג'מו: מוחברים הכל מקום. פ' מן המיל' מכה טהון כן כל לדנ'יס דקה' נסס בס' נלכין גישו ביטנו כו' גמינס לנמלים וכוכ' לילדיין ימושן גן לטסלה ונקה ת' קד' לדם יוכוין גדרן כן לתקין נמאנר לדמג' מנהל בגאנ' ומונם יין ווילמיין גל' כטבון ר' אומר הביב ר' ר' פ' מזקניא למאנר כרכום' יוש בער'ב:

מי שהו לו פירות בזמנן הזה והגיעה שעת הבعرو "ב"ש אומרים ציריך להלullen על הכסף ובנה"א אחד שכן כפק ואחד שכן פירות: ח אמר רבי יוחודה בראשונה והוא שולחן אצל בעל' בתים שבמדינות מהרו והתקינו את פרותיהם עד שלא הגיע שעת הבعرو עד שבא ר"ע ולמד שכל השופרות של' בא לעונת המעשרות פטוריים מן הבعرو: ט מי שהו פירותיו וחוקם מכאן ציריך לקרוא להם שם. מעשה רבנן גמליאל והוקנים שהווו באין בספינה אמר רבנן גמליאל עשרו שאני עתיד למוד נתון ליהושע מנקומו מושבר לו עשרו אחר שאני עתיד למוד נתון לעקיבא בן יוסף שהוועכה בו לעוניים ומוקומו מושבר לו אמר ר' הירושע עשור שאני עתיד למוד נתון לאלעזר בן עזריה ומוקומו מושבר לו ונתקבלו והמה שכר: שׁ ו מקומו מושבר לו, נתקאים אף המנעני מנג קיקע ט כי כי פסי למ נמליאנו: שיזכה בו לעוניים. פגננו זקס קיס: שעשו שאני עתיד כי. טו מלומם מפְּנֵי: וגתקבלו זה מהה שכר. פ"י אלכ כל מקומו:

פירוש האריך

פרק ה ארכום רביעי מצינו אותו ב��ווות ארמות ושל עלה בחורתית
ושל קברות בטיד ומטהה ושפוך. אמר רבן שמעון בן
גמליאל בינה דברים אטורים בשבעיות והצניעים מניחין את המעות
ואמרם כל הנלקט טה והוא מחולל על המעות האלו:

א קוווזות של ארמה. פ' פֶלְמָדּוֹס : ברוסטיה. נפל שצובן מתנו מילק : וממזה
וישׂעַזְךָ. מילן נון ציינר : ושל קברות. פ' נכס טפומוד מל' נאניות וויאן טוין טולן
יעלו' נמלוט סס יומאל' : בשביית. בטון כסנק אונל נפל גיס נס' ה' קיטו הילן נאניטס
וניג' נקפאן נן למקן יהומ' : מגיחן את המעה. פ' ממלנא וויאויס כל נאנק מה'
היל' יעל' מילן :

ב ברכם רביעי היה עולה לירושלים מולדן يوم אחד לכל צד ואיזו היה התהומה אילית מן הדרום ועקרבתן מן הצפון לויד מן המערב והורדן מן הדמיה ומישרבו הפירות התקינו שייא נפירה סמוך לחומה ותנאי היה הדבר שאמתיו שיצרו והזרו הדבר לכבודם שהרי רבי יוסי אומר משחרב בית המקדש היה התנאי היה אימתיו שיבנה בית המקדש יחוור הדבר לכבודם שהיה :

ב זהה עולה. וזה סיו כהונן נפוחן הילג קי' ניכין נספחים נילעטנס ונטוגנן: לנכחות
שיהה. טלה יט' כתמן לפצ'ן:

אומרים ייש לו ב"ש אמרים ייש לו פרט ויש לו עולות והענין פודין לעצמן וב"ה אמרים יכול לנתק : אין לו חומר. אה נפוחו : יש לו. כמה מכך כי : יכול לנתק. והוא נג פלט נג פלט

כ- כיצד פודין: בטע רבעי טניה את הצל' על פי שלשה והוא אומר ומה אדם יוציאח לפדות לו בטלע מל' מנת לחוץיא יציאות מביתו ומוניה את המנות ואומר כל הנלקט מוה מחולל על המנות האלו בך וכך סלים בטלע: נטיע רבש. פ' פאל פיטם וגמ' כוס דמי ו'ס' פנינס בגלא: על פי ג'. נון דמו' דומען ונין חן יומיש ומאש נעל': יציאות מביתו. פלאכוי מיטבש ססואלה טוליאין: מיהה ט'. וסיטי לטקמנין לדמעל':

ה, ובשביעית פודהו בשוויו ואם היה הכל מופקר אין לו אלא שבר

מיבנה וכמג ניט הומלייס. אין לו חומר וויל מלקה. אין סנייטה נאל סני איזטו. מא'

ג' פְּנִימָה: נַעֲמֵן כְּפִישָׁת. וְלֹרֶן לְגַדְּסָה זְוֹזָה גַּמְתָּחָה לְקַרְקָעָה כּוֹ וְפַחַד מִתְּגִיתָה לְכַבְּדָא כּוֹ. לְיַד מִזְמָה

הכגדתי סיוט נטץ' ונו', והוא מופיע באסן כוות' ממיוז נגאט' נcum נחל נט' מליין זילען מהל נס כנ' מלן' ס' מהלי אטום סג'ין צבצ'ו' נציגים סמקרת': שמחתי. הוי נטגמי' וטמפהמי' הוי למליכס פג'טמי' זילעך:

ין השקפה ממעון קדשך מן השם עשו מה שנורא עליינו אף אתה
עשה מה שהבטה לנו השקפה טמעון קדשך מן השם וברך את ענן
אה יישראל בגנים ובבונה ואת האדמה אשר נתת לנו במל ומכחך
זובלוות בהנה לאשׁ נשבעת לאבותינו ארץ ובת הלב ורבש כורי
שעתן טעם בפירות : לך אמן יישראל וטטרים מתודים אבל לא
גנורים ולא עברים משוחררים שאין להם חלק באריין ר' יוסי אומר אף
לא בהנים ולום שלא נטה הילך באריין ר' יוסי אומר יש להם ערי מגרש :
יד מתודים פמלו פקן נחנן : שלא נטה כי . ומון יטפס גומו המכ נטה כי :
מו יוחנן כהן נדל' העביר ההוריות המערש אף הוא בטל את המערירים
ואת הנקרפים ועד ימי היה פטיש מכבה בירושלים ובימי אין אדם
צרי לשאול על הדמאי :

ז

סליק מסכת מעשר שני

לה

ב האוכל מהם כוית מצה בפה יצא ידי חובתו כוית חמץ חייב בהברכה. נתערב אחד מושם בכל המינימ הרוי זה עובר בפה. הנודר מן החפתת ומן התבואה אמור בהם. דברי ר' מאיר. וחכ' א הנודר מן הרגן אין אמור אלא מזון וחבירין רחלה ורומיישות:

ב' חזאלך מון ט'. נלפוקין לאלו ודורון דליהו יוזן כוונת יוציא מיל' מל' יומנו כת' בבל המnames. נצט' מיט' קבניות. כי' א' טווכ' צאנ' ויל' לאלה. ג' טוליך נטמיכין מל' קצאנ'ן. **ה' צענין נטמיכין מע' סטולס:** הנורו טן זידן. פ' ט' גינז'ר מע' סטולן;

פידוש הארוד

יב' במנחה ביום טوب האחרון הוא מתודין כיצד היה היהודי בערתי הקדש מן הביאות והמעשר שני ונטע רבעי נתנו לו והוא מעשר לו' גם ננתנו וז תרומה ותרומות מעשר לגר ליתום ולאלמנה וזה מעשר עני הלקט והשכחה והפאה אע"פ שאין מעבנן את היהודי. מן הבדות זו חלה:
 יג' אבל מזוקן אשר צוירני הוא אם הקדים מעשר שני לדאשין אינו יכול להעתיק לא עירוני ממזוקן לא הפרשתי ממיין על שאינו מינו ולא מן התלווש על המחוור וללא מן המחוור על התלווש ולא מן החדש על דישן ולא מן היין על החדש ולא שבחת לא שבחת מלברך ומלהוחריר שפק עליו: יב' לא אכלתי באוני ממו ה' הא אם אכלו באניותינו אינו יכול להעתיק ולא עירוני ממנו בטמא הא אם הפרישו בטמאה אין יכול להעתיק ולא נתני ממן למת לא לךתי במו ה' המכון ארון ותכוביכם למת ולא נתהי לאוננים אחרים שטעהתי בקהל ה' אלהי הבאות לבית הבחרה עשי' בכל אשר אויגנין שפטהנו ושועהנו בו:

יב הא אם הבהירו במתואה וכו'. כייל' : שמעתי וכו' הבהירו לחייב הבחירה. פ"י כמ"כ

פידוש

מִסְכָּנָה

פרק א' א חטשה דברים תייבם בלחלה. החטים והשעוריות והבוסטים ושבולה שועל וSHIPON הרי אלו חיבין בלחלה ומצטרפין זה עם זה. ואמרין בחדר מלפני הפה וממלכזר מלפני העורר ואם השוישו קודם לעורר העורר מתוין ואם לאו אסרוין עד שׁוֹבֵן וְשׁוֹבָן וְשׁוֹבָן וְשׁוֹבָן

א וּמְצֻמָּרִפְיִין כ"ו . לֹא תַמְכִידוּ שׁוֹבֵב הַעֲמֹרָה ; וְאַסְרֹוִים בְּחִדְשָׁה לְפִנֵּי הַעֲמֹרָה ; כ"ז ע' וּכ"ט נִתְגַּל : מְולָקָצָר לְפִנֵּי הַעֲמֹרָה . כ"ג ע' פְּנַקְדָּמָן לְפִנֵּי קְבָדָן גְּפָנִי אַדְמָן : כ"ה ע' י"ט

פידוש

שנות אליהו

דגן אינה חייבת בטללה ואין אדם יוצא בה ידי חובתו בפחה : ח' הנוטל שאור מעיטה שלא הורמה הלהה ונוטן לתוך עיטה שההורמה הלהה אם יש לו פרנסה ממקום אחר מוציא לפיו חשבון ואם לאו מוציא לה את על הベル : מ' ביז'יא בו ווית ספיק שנתעוררבו עם ווית נקוף . ענבי בצד עם ענבי עלולות אם יש לו פרנסה ממקום אחר מוציא לפיו חשבון ואם לאו מוציא תרומה והורתם מועשר לכל והשאר מועשר . ומעשר שני לפדי השבען : ח' הנוטל שאור מעיטה חטים ונוטן לתוך עשת אוו . אם יש בה טעם דגן חייבת בטללה ואם לאו פטורה . א"כ למה אמרו הטעל אופר כל שהוא מן במנין ושלאל בכינוי בנותן טעם :

פרק ד א שתי נשים שעשו שני קבים ומינו זה בזו אפיו הם ממין אחד פטורם. ובזמנם שהמ של אשה אחת מין במיינו החייב ושללא במיינו פטור: ב איזה הוא מין בטינו החתמים אין מ затרפה עם הכל אלא עם החותמים. השעריים מ затרפה עם הכל חוץ מן החתמים. רבינו יונה בן נורי אומר שאור המיניהם מ затרפיין והוא עם זה:

הארוד

ג. הקדישה עיטה עד שלא גלגול ופראת החיבת משנילגה ופראת החיבת. הקדישה עד שלא גלגול והגבור והא"כ פראת פטורה שבשעת חוכחה היהת פטורה: ד' כיווץ בו המקדיש פירוחיו עד שלא באו לעונת הבעשרות ופראן חיבין. ומשבאו לעונת הבעשרות ופראן חיבין. הקרישן עד שלא גנטרו וגטמן הגבר ואה"כ פראן פטרון שכשעת חוכמן היה פטורי: ה' עוכד וכוכבים שנתקן לישראל לעשות לו עיטה פטורה מן החוללה. נתנה לו מותנה עד שלא גלול חיב' ומשגולל פטורי. העושה עיטה עם העובד וכוכבים אם אין בשל ישראל בשיעור החל פטורה מוחלה:

ה עובר כוכבים שמנם קmachו פורה מן הלה. פק�� מוגדי תכניות פטוליס: חיב. פג' כתמיין גוד ימללן: פטור. טנה כתמיין גוד פוגד וכוכבים וגו' טינה פזולס: ו גור שנתנייר והויה לו עיטה נעשית עד שלא נתנייר פטור. ומטנתנייר חיב. ואם ספק חיב ואון הייבן עליה חומש. רעד'א הכל חולך אחר חוקימה בתנור: העשה עיטה מן החטים ומן האוור אם יש בה טעם דנן חיות בהלה ויזוא בה אדם יידי חוכבו בפכה. ואם אין בה טעם

פירוש

הנזכר ועד אמנה ולפניהם שתי חלות אחת לאור ואחת לכתן . של אור איזן לה שעיר ושל כהן לה שיעיר וטבל يوم אובלה . ר' יוסי אומר שאנו ציריך טבילה ואסורה לבים ולובות לנדות ולילודות ונאכלת עם הרו על השלחן ונוהגת לכל בון : מ' ואלו נתן לכל בון החזרות והרבבות שעריפה וקדשי המקדש והביבורים . רבי יהודה אומר בביבורים . הראשונים לפדרין הבן ובפרוץ פטר המזרע והלהים והקבה וראשית הדן ושצנן תרומה ר' מתייר וחכמים אחרים : י' ניתאי איש מקוז היביא הלוות מבכיתר ולא קבלו ממנה אנשי אלכסנדריא היביאו בכוייזן קודם עצרת ולא קבלו מהם מטהני הדבר שבתורה (סמי יג) והוג הקוצר בכורי מעשר אשר חרוץ בשדרה : ייא בן אנטינוס העלה בכורות מbabel ולא קבלו ממנה . יוסף הילן היביאו בכורי יין ושמן ולא קבלו ממנה . אף הוא העלה את בניו ובני ביטו לעשיות פסק קפן בירושלים והחוירו על לא יקבע הדבר חובה . ארפקטן היביא בכוריו מאנטיפטיה וקבעו ממנה מפני שאמרו הكونת בסוריה קונה בפרקorum אבירו שלם :

אדרת

סלייק מטבח חלה

מסכת ערלה

א הנווטע לסייג. פ"י, ביגט נטשוו גדר זו נקוקה פ"ז, נציבות מתייש קורות נזירות ולו נמלכת פירום פטול מון ספללה לכל דלעתו נבזע נהיינס היינו ווגז צי מלעל כלען;

אַרְוֹן

ב' שמי קבין וקב' אוורו או קב' תרומה באמצעות אין מוצרטפין. דבר שנטהלה הולתו באטצע מוצרטפין שכבר נתחייב בחלה: ד' קב' חרש וקב' ישן שנשנוו זה בוה רב' ישמעאל אמר יטול מן האטצע וחכמים אוסרים. הגוטל הולת הולתו מן הקב' ר' ע' אמר תלה וה' א' אינה הלה: ה' שני קבין שנטהלה הולתו של זה בפנוי עצמו ושל זה בפנוי עצמו. הור ועשאן עיסיה אהות ר' ע' פוטר וחכמים מהיבין נמציא חומרו קלו: ג' נטול אדם כדי הלה מעיסיה שלא הורמה הלהה לעשורה בטורה להוות מפריש עליה והילך חלה רטאי עד שתחרח שולות דמאי נטלה מן החזרה על הטמא ושללא מן המוקף: ז' ישראל שהו ארטיסן לעובדי וכובדים בטוריין רב' אליעזר מהיביך פרוותיהם במטעירות ובשביעיות. ורבנן גמליאל פוטר. רבנן גמליאל אמר שתי הלוות בסוריין ורב' אליעזר אמר הלה אהת אהוו קולו של רבנן גמליאל וקולו של רב' אליעזר חווו לנחוג בדברי רבנן גמליאל בשתי דרכיהם: ח' רבנן גמליאל אמר שלוש ארצות לחה מא' וуд כובי הלה אהת. מכוב' ועד הנדר ועד אמרנה שוי הלוות. אהת לאור ואחת לכהן של אויר יש לה שייעור ושל כהן אין לה שייעור. אין

פִּרְוִישׁ

פרק א' אֶנְטוּע לִסְיָג וַלְקוֹרֹות פָטוֹר מִן הָעֲרֵלה . ר' יוֹסֵי אָמַר אֲפִי אָמַר הַפָּנִים לְמַאֲכֵל וְהַחֲזֹן לְקַבֵּיג הַפָּנִים חַיָּב וְהַקְבִּיזָן פָטוֹר :

פירוש

שנה אלהו

ונמקוםו שלם. ותוליה נר ממקל הרים נעל ונטולוכס קיימת. וכותנו יי' הרובינה שנאה אשר שנה פ', צמינו נן גאנטנישס גהען נסס מהר טנא וטאנטס כלש זו נאה וגאנקון מונס מנטה נטילוכס קלאנטונס וטאנטונס צל יהל' נר קד צטיליס האל' נרכיס פאנטאנזא: טפוק האנטנס. פ', נעל חאנטונס וטאנטונס גאנטן קון: טפוק ע"ג טפוק. פיטומ טאנטינס פוד נסס סטיפוק מעד קטיפוק חאנטונס וטאנטונס גאנטן פ', טפוק ע"ג טפוק. רבי באאר אומר כ'.

ט' לאכטינן גהען קוודס כלאנט נגען כטאנט נעל: רבי באאר אומר כ'.

קמ' לאכטינן קוודס כלאנט נגען וקוחטנו טס נסס צל נאנטינס יפס סולצין האנטינס. וחק' ג' ברו ע' לאכטינן גאנטן צל נעל.

ן נטיעת עלה ושל כלאי הכרם שנטעבו בנטיעות חרי זה לא ילקוט ואם לקט יעלָה באחד ומאתים וכבלבד שלא יתכוון ללקוט רבי יוסי אומר אף יתכוון ללקט ויעלָה באחד ומאתים: ג העלים והלויבים ומי גפניהם וסבדור מותרים בעלה וברבעי ובגנויר ואסורים באשרה. רבי יוסי אומר הסבדור אסור מפני שהוא פרי רבי אילעיא אומר המעדיר בשברת העולה אסור. אמר ר' יהושע שמעתו בפיויש שהמעדר בשרכו העלים ובשרף, העקרים מותר בשרכו הפנים אסור מפני שתם פרי: ג שלין כי. פ. דרבנן כמו ג פלי ולכמני ג כתני ייטה כן פלי:

ח ענקולות החרצנים והזקנים והתמד שלחהן . קלפי רמן והנץ של קלפי אגוזים והגרעינים אסורים בערלה ובאשרה ובגוזר ומוטרין ברבעי והונובלוות כלם אסורים : ט ר' יוסי אמר גומעין יחוור של ערלה ואין גומעין אגוז של ערלה מפני שהוא פרי ואין מרכיבין בכפניות של ערלה :

הארון

ב עת שباءו אבותינו לאירן מצאו נמוע פטור. נטוו אע"פ שלא כבש
ח'יב. הנוטע ללביט חיוב רבוי יהורה פטור. הנוטע ברה"ר והעובד
בוכבים שנטע והונלן שנטע והנוטע בספינה והעולה מאיין הייב בעלה:
ב עת שבאו ט'. דכטיו ונטמטה פلت' לבכטש כוותש עד צלן גו. וככטנו גו קלע
נדילן לסתלו נטעו כוותש מיך לכטב כי חכלו ונמטטס ווי' תימן מלח מטה נמיין
נטטס נטטס. נמה לאס כי מנגנון פיטוק לי' זיה' קודס זינקה נלמא צלי פטור מפללא ולען
נטטו קודס צינורה. מולדתיכן כי סגנון ונמטטס פטע מילך מכל מקם: החוטן ללבבם.
פיוט נזון לדפס: התוצע בפהיה. צין גל נין אל מלט. וכן חלון יוטומלי:
ג אילן שנעקר והטלע עמו שטפו נהר והסלע עמו אם יכול לחוות פטור
ואם לאו ח'יב. געקר הסלע מצדו או שזועעתו המתרישה או שזועען
ועשאו בעפר אם יכול לחוות פטור ואם לאו ח'יב: ד אילן שנעקר
ונשחייר בו שורש פטור. וכמה יהא השושן רישב'ג אמר משום וכי
אלעוור בן יהודה איש ברחותא כמתח של מיתון: ה אילן שנעקר
ובו בריכה והוא היה ממנו חורה חוקנה להזות כבריכה הבrica נשנה
אדר שנה ונפתקה מונה טשעה שנפתקה. סיפוק הנפנדים וסיפוק על גבי
טיפוק אע"פ שהבריכן באין מטור. ר'ם אמר מקום שכחה יפה מטור
ומקום שכחה רע אמור. (וכן) בריכה שנפתקה והיא מליאה פירות אם
הוטיף במאטים אסור:
ה אילן שנעקר ובו בריכה. פיוט מגנין טימוי ומומנו נפטע. ואכלת סימול גלן

פִּרְוִישׁ

הארון מלא חמשת צדדים הבכור בברור וידלק הבהיר ומושער הזריר ומפער חמור בשם ידלך השם ובמכוודיו בקדשו כל שמו :

בולי תחון כי. כמ"ס נעל ממכסת מומרה: יולדת ד"ר. יונתן ר' ו��כץ' ח' הדר
ושורה ונכיס מקדרין (פ'). וויל נל דרכו מה דרכו מומת קדרין) וחולין פהו כל כדורט
ז'ן. פ' וסביר כל צדלו לוגות יונתן מהר אנטקוט פלגיון טן מ"ר ור' כל כדורט קדרין
מן חנן ואטס כוכבו יומי נלהן קיטו מקדרטן ד"ר ז'ה כל גראמיוס להן דרכן לממות
פ' לדנדי חלומי כל סדרתים מקדרטן לגיא מה שמו רם רק אה סדרי נלהן
ע' כמ"ז עדרה ודרים מקדרטן וויל נל וויל סדרה ודרים זאמו מכאים ו' וכלהרטיים דצליגן

מכ לומכ רקען כדי למוחט מנגן צל יונ צו הלהגנע גלאזוניג אנטפמא ניענגן גבל במו צו' חיל טהן פטן צו

י"ג שואר של חולין ושל תרומה שנפל לו תוך עיטה לא בוה כדי להחמצ
ולא בוה כדי להחמצ נצטרו והחצי רבי אליעזר אומר אחד האחרון אמי
בא וחכ"א בין שנפל איטור בתרחה בין בסוף לעולם אינו אמר עד
ש"האו בון בון להחמצ;

פרק ג' א' בנד שצבעו בקהליף ערלה יולדק. נתעורר באחרים כלם
וילבשו דרכו ר' מ' . ווחכ' א' יעללה באחר ומאתרים:

א בנד שצבע כי. יונצלי וועלטס מללו לה פאיו היה מני פניה כסמוך לפרייז ריט

⁴⁰ ו' מ' מ"מ פ"ק מ"ה צפנס ט"ז' ומ"מ פ"ק מ"ג זגדת. ר' ע"ז: ב' (ו' צפנס ט"ז' ומ"מ פ"ק מ"ג זגדת) כמי שזכה בפ"ק מ"ג זגדת. ר' ע"ז: ג' (ו' צפנס ט"ז' ומ"מ פ"ק מ"ג זגדת) כמי שזכה בפ"ק מ"ג זגדת. ר' ע"ז:

מסכת בכורים

ד אלו מביין ולא קירון הגר מביא ואינו קורא שאינו יכול לומר אשר נשבעת לאבותינו להתק לנו ואמ' היה אמן מישראל מביא וקורא ובשווות מתפלל בינו לבין עצמו אמר אלה אבות ישראל וכשהוא בבית הכנסת אמר אלה אבותיכם . ואם היה אמן ישראלי אמר אלה אבותינו :

ד אלו מביין ולא קירון הגר מביא ואינו קורא כי . ולעתמי מי נפש כי י' והוא נר עזאל מימי קיומה ושליח נטעני סיינ' הא שולח מכון ומיין מהו הא נל כשל כהן צבאי' מהר סלכה כי יוד הא שוד עוזר ז' ברכ' וסוי' כי' וכ"ז כמפעלי' מל גודל נומע גאנט ווילט נטעני :

ה רבנו אלישע ר' יונבר אונבר אשומ בם גרים לא רגשא לרבעה ער

ה רבוי אליעזר בן יעקב אומר אישת נשים לא תנשא לכהונה עד שתתחאה אמה טישראל. אחד נרים ואחד עבדים משוחזרים ואפי' לעד עשרה דורות עד שתתחאה אמן מישראל האפושרופס והשליח והעובד והאשת וטומטום ואנדראוניות מביאן ולא קריין שאנן ונבלין לאחר איזייר וחם לה' :

הה רבי אליעזר שנעקב אמר אלה בדור הראשון וכ"ק בדוריהם מירון ר' יונה
השליח טבאי ואור קרייא בדור השני ר' נילון אמרין סות ג' יולאן זיד ה' אל
כלל בכירויות גנילו ניקריה להן נתקרא מילימוט קליגון הכהנים יוכירין ותומכי'
מכיל סדרון מגילה וטוטו כדרון דעתנו נזכרנו מטה כהנאות וגוי מניין י"כ קמפניין
הנה בדור השלישי נ"ז בדור רביעי ביצה מטה למדנות:

וְהַקּוֹנָה שְׁתִי אֲלֻנָּת בָּתוֹךְ שֶׁל חַבְּרוֹ מִבְּיאָ וְאַיְנוֹ קְרוֹא . רַבִּי מֵאָר אָמֵר מִבְּיאָ וְקְרוֹא יִבְשׁ הַמְּעִין נִקְצֵן הַאֲלִין מִבְּיאָ וְאַיְנוֹ קְרוֹא . רַבִּי יְהוֹדָה אָמֵר מִבְּיאָ וְקְרוֹא . מַעֲצָרָת וְעַד הַתְּגִינָה מִבְּיאָ וְקְרוֹא מִן הַתְּגִינָה וְעַד חַבְּיבָה מִבְּיאָ וְאַיְנוֹ קְרוֹא . רַבִּי הַרְוָה בֶן בְּתְרָא אָמֵר מִבְּיאָ וְקְרוֹא : וְבָרְבוֹה יְהִי אֱלֹהִים רָבָה וְאַיְנוֹ כ"ז . וְמִפְּקָדָן נִגְנָן לְיִסְרָאֵל קְפָדָן מְלָאֵל וְאַיְנוֹ כָּלִילָן מְבָלָל וְאַיְנוֹ

מִסְבָּת

פרק א' יש מביאין בכורים וקורין מביאין ולא קורין ויש שאינן מביאין. אלו שאינן מביאין הנוטע לתוך שלו והבריך לתוך של יחיד או לתוך של רבים וכן המכיריך מותך של יחיד או מותך של רבים לתוכה שלו הנוטע לתוך שלו והבריך לתוך שלו וודרך היחיד וודרך הרבים באמצע הרוי וזה אינו מביא רבי יהודה אומר כהה מביא :

אליהו

רשות

רבי אליעזר אומר שוה לאין כל דבר:
רבנן אמרו כי מילא נזקן מופein לא און:

חובין עליו: אתרוג שוח לאילן ס'. ולביעות וכगמלו קומו רעם' קליטתו צבוכ' ליקן אין נטען אין נביעות הילן לרעם' כהס' צל' קול' נו' גבעט גענט געל'ם': דם מהלכי שתים שוח לדם בהמה להכשיר את הורעים ודם השערין אין

ז. הפריש בכוריו ומכר שדחו מביא ואינו קורא והשנ' מאותו דמיין אינן מביא מכין אדר מביא וקורא ר' יוזה אמר אפ' מאותו דמיין מביא וכורא:

ז. הפריש בכוריו כ'. ווילוי נכסון דעתו ניכו קודס סדרות להלכ' כלו' וילכו' כמ' נעל נמה' כס' טוילטן ט' : והשנ' מאותו דמן ו' . יוטלמי' מ' דרכן גדי' יוס פם להט' קום מדי' ומי' מגד' ספס' ביני'. הא' בגה' פפס' מה' כ' מ' מינ' ו' מ' מינ' פס' ש' פ' צ'אל' ו' ליט' לא' נ' : ח' לוט' נ' כ' נול' ח' ר' ח' היל' ח' נ' כ' מ' מגד' מ' ו' מ' מינ' ו' ו' ו' ו' ו' ו' נ' :

ח. הפריש בכוריו נבוץ ננקן גנגו' אבדו או שננטמאו מביא אחרים תחתיהם ואינו קורא והשנ' אין חייבם עליהם החותש נטמא

ח הפריש בכורים וכו'. (מייער כפמן דתנו נכלו קוטס פרכס): השניות אין היבטים עליהם חומש. יותנייל ליל ויקון מושט מוד גלי גזות גוזה ומיין לאכבי מוסס ר' ישן להן חיות טלית חומש. ר' סמולין נס כי יונק נצט' נצט' ר' ישן ביטים נתקון פטילו מן האקמן מה לה עירך נס כי כוכבב נטירוס לו כי שור ניכרוכס להן מנדין בוכסם ניכרוכס פטירון נס כדרמי ווון מנדינה כניעוג בוכיסס היינט' דתנו': נס מאו בערעה' ר' יונלמי סאלון יונלמי ניכרוכס דבצוב נס כי כוכבב קוטס פרכס:

ט ומנין שהוא חי באחריוthon עד שיבוא לדור הבית שנאמר לראשונה בכוויו אדמתך תביא בית ה' אלהיך מלמד שהחיי באחריוthon עד שיבוא לדור הבית. הרו שהביא סמך אחד וקרא וזר והביא סמך אחד איגון פורא:

ט ומנין שהוא חייב באחריותם עד שיביאם לביתם. כז' ונו נאל כתיהם:

יאלו מכוון וקורין מן העזרת ועד ההג' משבעת המינויים מפורטים שכחיהם מזכורות שבעקבם ומוויי שמן שמעבר הירדן. ריה"ג אומר אמי מרואין גרובין מישבר היידן שאונה ארוי ובכ' חלך ורבץ:

אָמֵר אַפְלוֹ שָׁנִים. קנה אילן וקרקע מבייא וקורא. ר' יודה אומר אף בעלי אריסטות והכורות מבייאן וקורין:

פרק ב' התוڑה והבכורים החיבורים עלייהם מותה וחומש ואמרות גוריות והם נכסים כהן ועולין באחד ומאה טעוני רוחצת ידים

פרק ב א התוודה והבכורים חייכים עליהם מיתה וחמש ואסורים לורם והם נכסי כהן וועלין באחד ומאה ופענין רחיצת ידיים

ב וטענוּן הבאת מוקם. ווילעדי' דהיכא (דרישת י"ז) וכלהה סמא מעשנויותיכס כו' ותוכומת יילס אל' דבורייס. ווילעדי' נצעוּר. ד. דצחן גמאליך קודס נסם בער' קודס עליון. ס. קודס גמליאל דלמא רבי עקיבא נסם בער' קודס עליון. ו. פילץ' נוילעדי' גוי ווילעדי' ר' פילץ' ווילעדי' ווילעדי' קראט. ט. ר' דס"ד דאשי' ווילעדי' דקאנע קויט עליון. ווילעדי' צ' מאכער בעי טשנעה נוילעדי' גב' ווילעדי' גב' טו' טומטס דלמאט מסטס קודס עליון. ווילעדי' נסם גו' פלאג' ר' ייט' גב' כו' כו' על' כט' ווילעדי' גב' טו' טומטס דלמאט מסטס קודס עליון. ווילעדי' נסם גו' פלאג' ר' ייט' גב' כו' כו' על' כט'

ה' מה מתקין גלמים בכ' היל מוקין נס' ר' מאיר וחד' במתען ויל' כה
ונכון דבר קדשו זליטס כה: וופירה של וות' בראשו. יוזלמי מפי סratio מוכחות מל' צמיש
בזיל. גני מ' פ' צע' נ' צמישים כה' גבור'ם כה' מינון' חיות יומקון' פ' מונט' נגב'ס: פ' בדור
בצלאל' ז' ווי' פ' קען' וגיז' ציבת'ן' א' י' כ' דרכ' ט' לח' נעל' קען' גודל'
בצלן' ז' נבנ' מזון' ומפני כי צי' צי' לא' גוב' כה' כה' צויהן': כל בעיל' אונז'ו
ויל' צויהן' נעל' כר' פ' נקס' וולד'ם פ' קטע' לאן' כה' מבון' ייס' ק' ואונז'ו לאן' כה' פאלון
ומאט' צע'ו כל' סכל' צע'ו לאן' ל' צ' בון' בס' ל' פ' ג' צ' בון' בס' ל' צ' בון' בס' צ' בון'

ההיל מכה לפניו עד שגונען להר הבית. גונעו להר הבית אפיו אגריפס המלך נטה הצל על כתפו ונכטם עד שמאגי לעורה. והגע לעוזרה ורבבו הלוים בשיר אורתודוקסיה ר' כי דליהון ולא שבוחת אובייו לי : אובייו אנדרס הפלק כי יונצ'י טז'יס מטמי ניקם אבן פטן מטמא וולק

הנגולות של גבי המלים היו עולות ומה שבידים נוגנים לכנהנים: הנגולות של ננו יו. יונטני יי' פולא נון טוני כוונת ען וגוי ספלין צלע יונטו קנטויס אלג פולא הוון חון פלאן: עוזרו הצל על כתפו קורא מהנדני היום לה אלחדך עד שנומר כל חפרשה לר' יהודיה אומר עד ארמי אובד אבי. הגיע לארכמי אובד אבי טוריר הצל מעל כתפו ואוחזו בשפטותיו וכחן מניח ידו תחתיו ומניינו קורא מארמי אובד אבי עד שחווא נומר כל הפרשה ומניחו בצד המורה השיאורה יוצא:

ו' בראשונה כל מי שירודע ל��ות קורא. וכל מי שאינו יודע ל��ות טקסטין אותו. גמינו טלהביה התקינו שיהו טקסטין את מי שירודע ואת טקסטין אותו.

ח העשורים מביאין בכורוזם בקהלות של כספ' ושל זהב והענינים מביאין אתם במל' נצרים של ערבה קלופה. והמלט והכברורים נזתנים לכתנים: ר'ע'ן ר'ש בן נס' אומר מערני את הבכורות חוץ משבעת החמינימ'.

אומר אין מעדין את הבכורים אלא משבעת המתנים:
מן מעדין. יוכטמ' ה' מגן לא שעה מוי' סלון מעדין לא כבנויות מעון ומוח' מה' סלוני' כהן נלהן. מן דלאו מעדין נולדים חז' מאנען קמייס מעון לא כבנויות מוח' לא ו' הא' לא עמל נגנו. ועוד לאן מעדין נולדים לאן נולדים לאן מאנען מיס' לא שערן מוח' לא ו' הא' לא עמל נגנו. ועוד לאן מעדין נולדים מה' לאן נולדים ני' לאן שערן אכטילן נולדים מה' לא כה פליינ' כמנון מה' לא מוח' לא ו' הא' לא עמל נגנו.

ר' אמר שלש מדרות בכוראים ותומפת הבנורים ועיטור והבנורים. תומפת הבנורים מין במשנו ?עיטור הבנורים מין בשאינו טמיño. תומפת הבנורים נאכלת בתורה ופטורה מן הדמאי ועיטור

יא אמרתי אמורו תופתת הבכורים בכוריהם בזמנם שהיה באה הארץ . ואם אינה באה מן הארץ אינה בכוריהם : למה

ט' כיצד שוה להיה דמו טעון כי סבוי לדם זהה ואין שוחחין אותו ביו"ט ואם שהחטו אין מבלין את דמו והלכו מטמא בטומאה נבלה כזיה וטומאתו בספק ואין פורין בו פטר חמоро: י' כיצד שוה לבתמה חלבו או אסור בחלב בתמה ואין חייכים עליו ברת ואינו נלהך בכף מעשר לאכול בירושלים וחוויב בזועז ולהיות וכבה רבי אליעזר פוטר שחומציא מהבירו עליון הרוראיה: יא' כיצד איננו שוה לא לזרה ולא לבתמה אסור משום כלאים עם החיה ועם הבתמה. הכותב חותם ובחתומו לבנו לא כתוב לו את הבוי. אם אמר הריני ניר שוה בתה או בתה הרוי הוא ניר. ושאר כל דרכיו שווים לחיה ולבתמה. וטעון שוחתח כזה וכזה ומטמא משום נבלה

כפ"ש וכיו' מהקנין נישר סיד' זו סת嗛 ווּמְעַלָּן נִמְעַד לְלָסֶס : וְלֹא בְּרוּחָות . גַּהֲזָה מְקֻסָּה כ-ז' מ-ה' מהפֿנִילָס זֵבָה האמְנָה : וְלֹא וְזֹה גְּנוּבָה בְּרָתָה . מְלָטָה בְּרוּלָה מֵעַיְלָה : קְרַטִּי כְּגַעַת גְּנוּבָה כ' . זֵבָה טוֹן אַמְּתִי הַמְּוֹרָבִים י' וְי' ז' נְזָרָלָת . שְׁמָדָה טוֹן כְּגַעַת בְּצָרָעָה יְוּלָטִיס . נְכָרָת טוֹן חֲמִיס פְּלָגִים קְלָנוֹן ה' נְקַדָּמָה מְלָלָה י' וְג' כ' נְלָעָל' (ה' פְּלָגִים) מְלָפָעָן כָּאַגְּנִיטָה הַמְּוֹרָבִים הַלְּוִיָּה ה' נְקַדָּמָה וְגַם כ' טוֹן חֲמִיס כָּלָמָס כָּלָמָס וְסְלָמָן מְתָקָן קְנָתָה כְּשָׂבָה ס' חֲמִיס וְגַם כ' וְג' :

ג. הקרוובים מביאים התאנינים והענבים והחווקים מביאין גורגורות וצומקון
והשור הולך לפניהם וכרכני מצופת והב עוטרה של זית בראשו . החליל
מכה לפניהם עד שמניעים קרוב לירושלים . הגיעו קרוב לירושלים שלחו
לפניהם ועשו את בכוורת הפחות המננים והונגרים ויצאום לקראותם
לפדי כבוד התנאים והוא יוצאים . וכל בעלי אומנות שבירושלים עומדים
לפניהם ושואלן בשלותם איךינו אנשי המקום פלוני בתאם לשולם :

